28/04/2019

“Είναι αντιφατικό να γιορτάζουμε την Ανάσταση και να μην πιστεύουμε σε αυτή”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χαλκίδος

Με μεγάλη λαμπρότητα και την αρμόζουσα εκκλησιαστική τάξη, ο ευσεβής λαός της Χαλκίδος, με επικεφαλής τον Επίσκοπο και Ποιμενάρχη του, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Χαλκίδος, Ιστιαίας και Βορείων Σποράδων κ. Χρυσόστομο και τον υπ’ Αυτόν Ιερό Κλήρο, πανηγύρισε το θεμελιώδες γεγονός της χριστιανικής πίστεως και ζωής, την Ανάσταση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Χαλκίδος το βράδυ του Μεγάλου Σαββάτου ετελέσθη η Ακολουθία της Αναστάσεως και στη συνέχεια ο Όρθρος και η Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου κ. Χρυσοστόμου. Πλήθος χριστιανών, με επικεφαλής του τοπικούς Άρχοντες με προεξάρχοντα τον Αντιπεριφερειάρχη Ευβοίας κ. Φάνη Σπανό, συμμετείχε στην μεγάλη αυτή Πανήγυρη, κατά την διάρκεια της οποίας και προ του «Χριστός Ανέστη» ο Πρωτοσύγκελλος π. Νικόδημος ανέγνωσε την Πασχαλινή Εγκύκλιο του Σεβασμιωτάτου. “Είναι τραγικό και παράλογο να μας χαρίζει ο Χριστός την αιώνια

ζωή και εμείς να θέλουμε να μένουμε πεθαμένοι. Είναι, επίσης, αντιφατικό να γιορτάζουμε πανηγυρικά την Ανάσταση του Χριστού και να μην πιστεύουμε ότι, όπως ο Ίδιος μας υποσχέθηκε, θέλει και μπορεί να μας αναστήσει" αναφέρει ο Σεβασμιώτατος μεταξύ άλλων στην εγκύκλιο.

Στην τελεσθείσα Θεία Λειτουργία παρέμεινε και συμμετείχε πληθύς ευλαβών χριστιανών, οι οποίοι κοινώνησαν όλοι τα Άχραντα Μυστήρια.

Η Πασχαλινή Εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου, έχει ως εξής:

Τέκνα μου εν Κυρίω αγαπητά και περιπόθητα,

«Ανέστη Χριστός εκ των νεκρών λύσας θανάτου τα δεσμά» ψάλλει ο ιερός υμνωδός και καλεί με ασυνήθιστο ενθουσιασμό την γη να ευαγγελισθεί την ανείπωτη αυτή μεγάλη χαρά και τους ουρανούς να υμνήσουν την δόξα του Θεού.

Σήμερα, άνθρωποι και άγγελοι συγχαίρουν και συγχορεύουν, διότι αναστήθηκε ο Χριστός και καταπατήθηκε ο θάνατος.

Καθελών ο Αναστάς Κύριος, διά του δικού Του θανάτου, τον θάνατο, έδωσε σε όλους μας την νίκη και το μέγα έλεος.

Τον θάνατό μας τον μεταμόρφωσε σε αναπαυτικό ύπνο, από τον οποίο θα μας ξυπνήσει κατά την δευτέρα ένδοξη παρουσία Του. Έτσι, εμείς οι λυτρωμένοι από

τα άλυτα δεσμά του Άδη, αναμένουμε με λαχτάρα την ανάσταση των νεκρών και την ζωή του μέλλοντος αιώνος, όπως ομολογούμε στο «Πιστεύω».

Όταν μιλούμε για ανάσταση νεκρών εννοούμε την ανάσταση των σωμάτων μας, στα οποία θα εισέλθουν τότε οι αθάνατες ψυχές μας και θα αποκατασταθεί ο κάθε άνθρωπος σώος, ολόκληρος, ως ψυχοσωματική οντότητα, η οποία βιαίως χωρίζεται την ώρα του βιολογικού θανάτου.

Τα σώματά μας τότε θα είναι όπως τα αγγελικά και πάντως ελεύθερα από την φθορά. Οι πιστοί και αφοσιωμένοι στον Χριστό άνθρωποι θα λάμπουν δοξασμένοι με το φως του Χριστού, ενώ σκότος και οδυνηρή ακοινωνησία θα κληρονομήσουν όσοι Τον αρνούνται και χωρίζονται απ' Αυτόν στην παρούσα ζωή!

Αυτό το γεγονός της Αναστάσεως, που μπορεί να σκανδαλίζει αρκετούς, είναι δυνατό για τον Κύριο, ο Οποίος, προκειμένου να μας πείσει, πολλούς ανέστησε, όταν ήταν στην γη. Συνεχίζει, ωστόσο, να είναι ο αληθινός και παντοδύναμος Θεός, ο Οποίος εκ του μηδενός εδημιούργησε τα πάντα και αγαπά τα πλάσματά Του, γι' αυτό δεν είναι δυνατόν να τα αφήσει διαλυμμένα και κλεισμένα στους τάφους.

Αυτή την κοινή μας Ανάσταση προμηνύει και η προφητεία του Ιεζεκιήλ, την οποία διαβάζουμε στις Εκκλησίες μας την Μεγάλη Παρασκευή το βράδυ, μετά την επάνοδο μας από την περιφορά του Επιταφίου. Άλλωστε και με τον ενταφιασμό του, άχρι καιρού, νεκρού σώματος του ανθρώπου και με τις εκδηλώσεις σεβασμού

που το συνοδεύουν διακηρύσσεται αυτή η πίστις της Εκκλησίας.

Ο άνθρωπος σπείρεται στη γη με την βεβαία ελπίδα της εγέρσεώς του εν αφθαρσία, γι’ αυτό και την υπόληψη που έχει η Πίστη μας, όχι μόνο στην ψυχή αλλά και στο σώμα του ανθρώπου, δεν θα την συναντήσουμε ποτέ και πουθενά αλλού. Ως εκ τούτου, η Εκκλησία είναι αντίθετη στην καύση των νεκρών, που την επιλέγουν, κατά κανόνα, οι μη πιστεύοντες στον Χριστό και την Ανάσταση. Ζητεί να καεί όποιος θεωρεί πως δεν υπάρχει κανείς να τον σώσει. Ζητεί να καεί, γιατί μέσα του έχει ριζώσει το τίποτα. Μα ο Χριστός φωνάζει «Εγώ είμαι η Ανάσταση και η Ζωή. Αυτός που πιστεύει σε μένα, κι αν πεθάνει θα ζήσει». Απόδειξη; Η Ανάστασή Του. Οι παρουσίες των αγίων μας μέσα από τα ιερά λείψανα και τα θαύματά τους, που φανερώνουν την μετά θάνατον ζωή.

Αγαπητοί Πατέρες και ευλογημένοι μου χριστιανοί,

Είναι τραγικό και παράλογο να μας χαρίζει ο Χριστός την αιώνια ζωή και εμείς να θέλουμε να μένουμε πεθαμένοι. Είναι, επίσης, αντιφατικό να γιορτάζουμε πανηγυρικά την Ανάσταση του Χριστού και να μην πιστεύουμε ότι, όπως ο Ίδιος μας υποσχέθηκε, θέλει και μπορεί να μας αναστήσει . Ακόμη, είναι ανεξήγητο να ψάλλουμε αμέτρητες φορές ότι ήδη, με την Ανάσταση του Χριστού, έχει χαρισθεί στους ενοίκους των μνημάτων η ζωή? και οι περισσότεροι από ‘μας να μην εισερχόμαστε στην χαρά του Κυρίου μας, στην αναστάσιμη θεία λειτουργία, προκειμένου να ευχαριστήσουμε Τον μεγάλο και μοναδικό ευεργέτη μας και να

κοινωνήσουμε μαζί Του, μέσα από το Άγιο Ποτήριο, που παρέχει το αντίδοτο του θανάτου και είναι η πηγή της ζωής.

Ας αναλογισθούμε, τελικά, μήπως και αδυνατούμε να πιστέψουμε στην Ανάσταση, επειδή, εν εκείνη τη ημέρα, θα ακολουθήσει και η δικαία κρίση όλων μας ενώπιον του φοβερού βήματος του Χριστού.

Πολλοί άνθρωποι απορρίπτουν την πίστη, επειδή ο βίος τους δεν είναι σύμφωνος με το θέλημα του Θεού και η συνείδησή τους είναι βεβαρημένη από τα σκοτεινά και αμαρτωλά έργα τους. Γι' αυτό απορρίπτουν την Ανάσταση και την κρίση και Τον κριτή! Αντί, όμως, να στρουθοκαμηλίζουμε, ωφέλιμο είναι να ερευνήσουμε τα αθέατα για τους άλλους βάθη του εαυτού μας και, ως αμαρτωλοί, ας προσπέσουμε στην αιματοβαμμένη και ζεστή αγκαλιά του Κυρίου μας, ο Οποίος ήλθε να πάρει επάνω Του τα φορτία μας και, ως Θεός των μετανοούντων, να μας χαρίσει την άφεση!

Μη λησμονούμε, λοιπόν, ποτέ την θεία ευεργεσία και την κρίση, αλλά ας εισέλθουμε στην Βασιλεία του Θεού, διά της θείας λειτουργίας, και, με ένα στόμα και μια καρδιά, ας βροντοφωνάξουμε μαζί με τον ιερό Χρυσόστομο: «Ανέστη Χριστός, και νεκρός ουδείς επί μνήματος... Μηδείς οδυρέσθω πταίσματα, συγγνώμη γαρ εκ του τάφου ανέτειλε... Μηδείς εξέλθη πεινών (περιφρονών αυτή την άγια νύκτα το συμπόσιο της πίστεως και το προσφερόμενο Κυριακό Σώμα και Αίμα.) Τρυφήσωμεν πάντες. Πλούσιοι και πένητες μετ' αλλήλων χορεύσωμεν! Μηδείς φοβείσθω τον θάνατον, ηλευθέρωσε γαρ ημάς ο του Σωτήρος θάνατος! Αυτώ η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας».